

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת יפעת שקדי שץ

תובע פלוני ת"ז -----

נגד

נתבעת אלמונית ת"ז -----

פסק דין

עניינה של התביעה שלפניי היא בקשת התובע לאכוף הוראותיו של פסק דין מיום 24.2.2019 בתלה"מ 51552-11-17 אשר נתן תוקף להסכמות הצדדים מיום 8.10.2018 בנוגע לקיום זמני שהות.

רקע עובדתי והליכים קודמים:

1. הצדדים להליך זה נשאו בשנת 2003 ונולדו להם ארבעה ילדים:

א' ת.ז. ----- (ילידת 2004. -. --)

ב' ת.ז. ----- (יליד 2006. -. --)

ג' ת.ז. ----- (ילידת 2008. -. --)

ד' ת.ז. ----- (ילידת 2010. -. --)

2. בחודש ינואר 2016 הגישה הנתבעת ("האם") תביעת משמורת (תמ"ש 808-01-16) במסגרתה טענה, כי היא ההורה המטפל העיקרי בקטינים, היא גידלה אותם ממועד לידתם וכי טובתם של הקטינים להיות במשמורתה.

3. ביום 19.4.2016 ניתן תוקף של פסק דין להסכם בין הצדדים בגדרו הוסכם, בין היתר, כי הקטינים יישארו במשמורתה של האם וסוכם אופן חלוקת הזמן ההורי.

4. ביום 11.7.2017 הגיש התובע ("האב") בקשה ליישוב סכסוך (י"ס 22658-07-17) והוגשה בקשה לסעד דחוף בעקבות אירוע שהוביל לכך שהילדים נותרו שוהים אצל האב בחלוף מסגרת הזמן המוסכמת.

בדיון שהתקיים ביום 24.7.2017 קבע בית המשפט, כי משמורתם הזמנית תהא בידי האב.

5. ביום 22.11.2017 הגיש האב תביעת מזונות (תלה"מ 21552-11-17) ותביעת משמורת (תלה"מ 51589-11-17). משלא הוגשו כתבי הגנה ניתן ביום 17.4.2018 פסק דין בתביעת המשמורת, לפיו המשמורת על הקטינים מסורה לאב.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

6. ביום 8.10.2018 התקיים דיון במעמד הצדדים בתביעת המזונות שהגיש האב. במסגרת הדיון הבהירה האם את מצבה הכלכלי והסבירה, כי היא גרה בבית הוריה.

לאחר שנדונו המשמעויות של הסדרת חלוקת הזמן ההורי לרבות בהיבט הכלכלי והנשיאה המשותפת בנטל, יצאו הצדדים להפסקה על מנת שהאם תוכל לברר עם בני משפחתה האם ניתן להלין את הקטינים בסופי שבוע לסירוגין (עמ' 5, ש' 1-8).

לאחר הבירור אמרה האם, כך:

"אני שוחחתי במהלך ההפסקה עם ההורים שלי, והם הסכימו לעשות ניסיון ולארח את הקטינים אחת לשבועיים בסוף שבוע, וזאת בנוסף להסכם אליו הגעתי עם המבקש לפיו אני אקבל את הקטינים ללינה גם ביום שני בשבוע.

לפיכך, אני מתחייבת לאסוף את הקטינים במועדים כדלקמן:

באמצע השבוע, ביום ב', מביתו של המבקש בשעה 16:00-16:15 ותחזיר אותם למחרת בבוקר ביום ג' ישירות למסגרות החינוך.
ביום ד', מביתו של המבקש בשעה 16:00 ותחזיר אותם לבית האם בשעה 20:30.

מדי סוף שבוע לסירוגין, תאסוף האם את הילדים ביום ו' ישירות מהמסגרות החינוכיות ותחזיר אותם לבית האב במוצאי שבת בשעה 20:30". (עמ' 5, ש' 13).

7. הצדדים ציינו לפרוטוקול כי חלוקת הזמן מקובלת עליהם וכי בתקופת החגים יחול ההסדר שנקבע בהסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 19.4.16 לפיו בתקופת החגים תתקיים חלוקת הזמן ההורי כרגיל, למעט בערבי חג שאותם יחגגו הילדים עם כל אחד מהורים לסירוגין שווה בשווה (עמ' 5, ש' 26).

8. במסגרת הדיון, קבע בית המשפט כך:

"... בהתאם להחלטות קודמות שניתנו בתיקים קשורים, מצויים הילדים במשמורת האב.

נכון להיום, חלוקת הזמן ההורי מתקיימת באופן שבו האם פוגשת את הקטינים פעמיים בשבוע, למשך כ-4 שעות כל פעם.
לאחרונה הגיעו הצדדים להסכמה לפיה ילונו הקטינים אצל האם בימי ב' באמצע השבוע...

היום במהלך הדיון סברתי כי נכון יהיה להציע לצדדים הצעה שלפיה יורחבו המפגשים בין האם לילדים, וזאת גם על מנת להקל את הנטל

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

הכלכלי המוטל על האב, אך לא פחות חשוב מכך על מנת לחזק את הקשר שבין האם לילדיה.

האם, לאחר שבדקה את ההיתכנות מול הוריה, שבביתם היא מתגוררת, השיבה בחיוב ולפיכך הוסכם בין הצדדים על מפגשים מורחבים גם באמצע השבוע, הכוללים לינה בימי ב', וגם בסופי שבוע לסירוגין.

ברור כי יש מקום לאפשר לצדדים לבחון את ההסדר החדש אליו הגיעו, על מנת לבחון את רצינות דבריה של האם...

ככל שחלוקת הזמן החדשה שנקבעה בין הצדדים תמשיך לחול ותתקיים עד אותו מועד, ישקול התובע הצורך בהמשך ההליך המשפטי.

על התובע להגיש הודעה לא יאוחר מיום 15.2.19. לא תוגש הודעה עד מועד זה, יראו שני הצדדים כמסכימים למתן תוקף של פסק דין להסדר הזמני שאליו הגיעו במהלך הדיון היום והתיק ייסגר..."

כלומר, ניתנה שהות לבחון את ההסדר החדש בכל הנוגע לחלוקת הזמן ההורי בטרם ניתן לו תוקף של פסק דין.

9. ביום 24.2.2019 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים מיום 8.10.2018 ("פסק הדין").

ביום 31.3.2019 הסמיך בית המשפט עו"ס לסדרי דין לקבוע או לשנות את הסדרי הביקורים וחלוקת הזמן ההורי מעת לעת לפי הצורך כולל לתקופת החגים.

10. ביום 10.2.2020 הגיש האב תביעת מזונות (תלה"מ 20-02-24037 ("תביעת המזונות") וביום 9.7.2020 את התביעה שלפניי לאכיפת פסק הדין ("התביעה לאכיפת זמני השהות").

11. בתביעה לאכיפת ההסכם טען האב, כי האם אינה מקיימת את זמני השהות ואף מצמצת אותם; היא עושה ככל העולה על רוחה, תוך הפרה בוטה של כל התחייבויותיה שקיבלו תוקף של החלטה וכי היא ניתקה קשר עם הילדים.

על כן התבקש בית המשפט להטיל על האם קנס בגין אי קיום זמני השהות.

12. בחלוף המועד להגשת כתב הגנה, ביום 10.11.2020, הגיש האב בקשה למתן פסק דין בתביעה וביקש, כי יפסק קנס כספי של 500 ש"ח בגין כל יום באמצע השבוע בו לא מתקיימים זמני שהות עם הקטינים וכן סך של 1,000 ש"ח בגין סופי שבוע וחגים.

בית המשפט קבע, כי התביעה לאכיפת זמני השהות תתברר במועד ישיבת ההוכחות שנקבעה בתביעת המזונות וכי אי הגשת כתב הגנה במועד תילקח בחשבון במסגרת פסיקת הוצאות (החלטה מיום 11.11.2020).

13. ביום 15.12.2020 הגישה האם תצהיר עדות ראשית בתביעת המזונות וביום 21.2.2021 הגיש האב תצהיר עדות ראשית בתביעת המזונות ובתביעה לאכיפת זמני השהות.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

14. בתצהירה העידה האם, כי ביום 18.7.2020 פוטרה מעבודתה; כי מצבה הכלכלי דחוק ומצבה הבריאותי אינו תקין; כי היא מקפידה לנסוע פעמיים בשבוע לבקר את הקטינים וכי המפגשים מתקיימים מחוץ לבית על המדרכה או ברכב.
- האם הוסיפה, כי עד למשבר הקורונה הילדים שהו בבית הוריה אולם עקב המשבר והעובדה כי הוריה משתייכים לאוכלוסייה בסיכון גבוה, המפגשים מתקיימים מחוץ לבית האב.
15. בתצהירו פרט האב את השתלשלות העניינים שהובילה לקבלת ההסכמות בכל הנוגע לחלוקת זמני השהות שקיבלו תוקף של פסק דין, טען כי האם אינה מקיימת את זמני השהות ומתעלמת מילדיה לחלוטין וחוזר על הדרישה לקבוע קנס כספי בסכומים האמורים.
14. ביום 25.2.2021 התקיימה ישיבת ההוכחות. בפתח הדיון הודיעה ב"כ האב, כי היא אינה עומדת על תביעת המזונות ובהתאם, נמחקה התביעה.
- מטעם התביעה העיד האב (עמ' 8 לפרוטוקול); מטעם ההגנה העידה האם (עמ' 11 לפרוטוקול).
- סיכומי הצדדים נשמעו בעל פה בתום הדיון.

דיון והכרעה

- האם הפרה האם את הוראות פסק הדין בכל הנוגע לחלוקת הזמן ההורי?
15. ראשית יש להידרש לשאלה האם אכן הפרה האם את חלוקת זמני השהות כפי שנקבעו בפסק הדין.
- אציין, כי בכתב התביעה טען האב, כי האם לא מקיימת את זמני השהות ואף מצמצמת אותם, אולם לא צוין בצורה ברורה ממתי הפסיקה האם לקיים את זמני השהות ולמה הכוונה ב"צמצום זמני השהות".
- כך, אין בידי בית המשפט מידע לגבי משך הזמן של ההפרה, טיבה ועוצמתה של הפרת הוראות פסק הדין.
- גם בתצהיר האב לא הוצגה גרסה סדורה בהקשר זה ונטען בצורה כללית, כי האם אינה מקיימת את זמני השהות (סעיף 16), מבלי לציין ממתי הם אינם מקוימים.
16. בעדותו אמר האב, כי האם מגיעה לבקר "כשמתחשק לה. ל-10 דקות" ולכל היותר מדובר בביקור של 20 דקות (עמ' 8, ש' 33 - עמ' 9, ש' 8); לפעמים פעם בשבוע ולפעמים פעמיים (עמ' 9, ש' 29).
17. האם העידה, בהגינות, כי היא אינה מקיימת את זמני השהות (עמ' 13, ש' 17-19 ועמ' 13, ש' 33-29).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

- 1 האם הוסיפה והעידה, כי הילדים שהו עמה עד שמצבה הרפואי לא אפשר זאת (עמ' 14, ש' 6-
2 3); כי הפגישות עם הילדים התקיימו ברכב ליד בית האב (עמ' 14, ש' 14-20); וטענה, כי עד
3 משבר הקורונה "לקחה אותם כרגיל" (עמ' 14, ש' 26-28)
- 4 כאשר נשאלה האם מתי שהו הילדים אצלה לא ציינה מועד מסוים (עמ' 14, ש' 28) אך טענה,
5 כי ישנו אצלה בסופי שבוע בבית הוריה (עמ' 15, ש' 7-4).
- 6 18. כלומר, גם לגרסת האם זמני השהות הפסוקים לא מקוימים. יובהר, כי גם במועד בו התגבשו
7 ההסכמות בין הצדדים התגוררה האם אצל הוריה ואין במשבר הקורונה, מצבה הבריאותי
8 והקושי הכלכלי הצדקה כדי להפר את זמני השהות כפי שנקבעו בפסק הדין שלא בהסכמה
9 בין הצדדים ומבלי שניתנה החלטה שיפוטית בענין.
- 10 אוסיף, כי טענותיה של האם בכל הנוגע למגבלות רפואיות לא הוכחו בצורה מספקת ולא
11 שוכנעתי, כי מצבה הכלכלי או הרפואי מונע קיום המפגשים עם הקטינים באופן שהוסכם
12 וקיבל תוקף של פסק דין.
- 13 19. אם כך, התשובה לשאלה הראשונה הנדרשת - האם הפרה האם את חלוקת זמני השהות, היא
14 חיובית.
- 15 **דרישת האב לחיוב בקנס כספי בגין הפרת זמני השהות**
- 16 20. בכתב התביעה לא הובהר בצורה ברורה האם מבוקש קנס כספי בגין אי קיום זמני השהות
17 אשר התרחשו עד למועד הגשת התביעה; או כסנקציה לעתיד, אשר תמנע המשך ההפרה.
- 18 21. מדברי האב בדיון עולה, כי הוא אינו מעוניין בחיוב כספי על הפרות קודמות אלא לוודא קיום
19 המפגשים בין האם והקטינים (עמ' 10, ש' 14-17).
- 20 ואולם, גם אילו היה האב עומד על פיצוי בגין ההפרות הקודמות למתן הגשת התביעה לא
21 הייתי נעתרת למבוקש.
- 22 ראשית, מדובר בדרישה לפיצוי כספי שאינו מוסכם כאשר לא הוכח שיעור הנזק בגין כל הפרה
23 ולא הוכח שיעור ההפרות החוזרות.
- 24 שנית, התביעה לאכיפת פסק הדין היא במהותה תביעה על פי פקודת בזיון בית המשפט אשר
25 מטרתה לכפות ציות בעתיד להוראות בית המשפט המופרות ולא לענוש על מה שאירע בעבר.
- 26 ההוראה צופה פני עתיד ולא פני עבר והיא נועדה לכוון התנהלות בעתיד ולא לענוש על
27 התנהגות בעבר (ע"פ 5177/03 מור נ' דנציגר משק פרחים דן, פ"ד נח(4) 184 (2004)); כאשר
28 המטרה היא להביא לכיבוד פסקי הדין והגשמת שלטון החוק (סעיף 29 לפסק הדין של כבוד
29 השופט זגורי בתמ"ש (נצ') 55631-12-13 האב נ' האם (4.5.2014)).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

על כן, ככל שהכוונה בתביעה היתה לחייב את האם בפיצוי בגין הפרות קודמות - בקשה זו נדחתה.
22. אם כך, היות ושוכנעתי, כי האם הפרה ומפרה את הוראות פסק הדין בכל הנוגע לחלוקת זמני השהות וקבעתי, כי אין מקום לחייב בפיצוי בגין הפרות שהתרחשו בעבר יש להכריע האם יש מקום להטיל סנקציה בגין הפרה עתידית על מנת למנוע הפרות חוזרות של הוראות פסק הדין; לבסס את המקור להטלת הסנקציה; לבחון את השיקולים הרלבנטיים ולקבוע את הסנקציה המתאימה.

העיגון המשפטי להטלת סנקציות לשם יצירת הרתעה מהפרה עתידית של פסק הדין והשיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת קביעת הסנקציה.

23. בתמ"ש (נצ') 55631-12-13 אשר הוזכר לעיל נדחתה דרישה להטלת קנס מכח פקודת ביזיון בית המשפט בגין הפרת חיוב בכל הנוגע לשיחות טלפוניות בין האם והקטין.
באותו ענין קבע בית המשפט, מכוח סמכותו של בית המשפט לפי סעיף 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב – 1962 ("חוק הכשרות"), לשם הרתעה הדדית מפני הפרת החלטות, כי בגין כל הפרה יועמד פיצוי כספי ללא צורך בהוכחת נזק בסך 500 ש"ח לכל הפרה.

24. בתמ"ש (קריות) 37245-07-13 **פלונית נ' פלוני** (15.10.2014; "ענין פלונית") נדרש כבוד השופט נ. סילמן לסוגיה דומה לסוגיה בהליך זה וקבע, כי המקור להפעלת סמכות בית המשפט בהקשר זה היא חקיקה העוסקת בהגנה על טובת הקטינים כגון הוראות חוק הכשרות (פסקה 14 בפסק הדין).

במקרה האמור בית המשפט בחן את החסרונות והיתרונות שבהטלת סנקציה כספית על הפרת חיוב בנוגע לזמני שהות בהיבט של טובת הקטינים וקבע, כי הטלת סנקציות במקרים מסוימים היא ראויה ואף הכרחית אולם זאת במקרי קיצון לאחר שנבחנו הטעמים שהביאו לאי העמידה בהסדרי הביקור.

25. בתלה"מ (חיפה) 1495-08-20 **ע' צ' ה' נ' ע' ח' ב'** (27.1.2021) דן בית המשפט בהפרה של קביעה שיפוטית בנוגע לזמני שהות מאחר שהקטינים מסרבים לקיימם באופן קבוע ויציב.

בית המשפט קבע, כי ניתן לבסס את אכיפת פסק דין שעניינו זמני שהות, בין היתר, בהסתמך על הוראות סעיף 62 **לחוק ההוצאה לפועל**, התשכ"ז-1967 או מכח סעיף 7 **לחוק בית המשפט לענייני משפחה**, התשנ"ה-1995.

וראו בהקשר זה גם תלה"מ (תל אביב-יפו) 57367-12-18 **מ.ח. נ' ק.י.** (11.3.2019) אשר קבע כי יש מקום לקביעת סנקציה כל מקום בו יופרו זמני שהות קבועים; ותמ"ש 11610/02 **מ.א.ב. נ' ע.א.** (22.12.2002).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

26. במאמר "אכיפה של הסדרי ראייה" אשר פרסם ד"ר יואב מזא"ה בפרקליט נא (תשע"א) בעמ' 227 ניתח ד"ר מזא"ה את שאלת האכיפה של הסדרי ראייה.
- ד"ר מזא"ה סבור, כי סנקציה משפטית אינה הכלי הנכון לטיפול במצבים של ביטול מפגש עם קטינים או מצבים שליליים אחרים וכי המטרה המבוקשת מוחטאת. עם זאת, לאור החשיבות של שמירה על קשר רציף ומלא צריכה להיות התערבות משפטית באופן שלא ירחיק את ההורים מהילדים ויפחית את המעורבות בעקבות החשש מפני סנקציה.
- ד"ר מזא"ה מדגיש, כי במקרה של הסתמכות על פקודת ביזיון בית המשפט הסמכות היא לאכוף ולא להעניש, וכי ניתן להטיל קנס בפועל בלא להמתין להפרה עתידית ובלבד שמטרת הקנס אינה הענשה על התנהגות בעבר אלא הרתעה כנגד הפרות נוספת בעתיד.
- בנוסף מצוינת האפשרות לבסס סנקציה על הפרת הוראה חוקית ועל הוראות חוק הכשרות.
27. במאמר שפרסמה כבוד הרשמת הבכירה, בהיותה עו"ד, א. רחלי מאירי באתר פסק דין (16.9.2010) הודגש הקושי להתבסס על חוק ההוצאה לפועל או על פקודת בזיון בית המשפט לענין אכיפת זמני שהות והוצג פתרון אפשרי של הגדלת דמי מזונות או חיוב בדמי טיפול.
28. בפסיקה שנסקרה לעיל הודגשה המטרה של אכיפת זמני שהות משיקולי טובת הילד. ענין זה ברור ומובן והחשיבות שבקיום מפגשים סדירים במועדים צפויים ידועה ומוכרת.
- בתמ"ש (ת"א) 20543-09 פלוני נ' אלמונית (17.4.2012) נדרש בית המשפט לבקשה להטיל סנקציה על הפרת החלטות שיפוטיות שניתנו בענין הסדרי ראייה לאור שינויים במצבו האישי של האב.
- בית המשפט עמד על כך שילדים להורים פרודים צמאים ליציבות וודאות בחיים בכל הקשור להוריהם וקבע סכום קבוע כסנקציה במקרה של אי קיום ביקורים.
- בתמ"ש (ת"א) 35431-06-11 ר.ג. נ' נ.ח. (31.10.2013) קבע בית המשפט, כך:
- "... חובות הורה, כלפי ילדיו, לתמוך בהם ולגדלם, אינן חובות מוסריות בלבד, אלא משפטיות ממש. הורה, אינו יכול, להתנער מאחריותו ההורית ולנתק קשר עם ילדו בטענה כזו או אחרת, ובפרט כאשר עסקינן בקטינים.
69. חובת ההורה כלפי ילדו היא לא רק דאגה לצרכי הקטין, בבחינת מילוי מחסורו ודאגה, כי זה ילמד ויתחנך עד הגיעו לבגרות, אלא, מחויבות ההורה, להבטיח את טובתו של הקטין ולספק את צרכיו הרגשיים ובכלל זה לקיים קשר עם שני הוריו וליהנות מאהבתם ותשומת הלב של שניהם.
- קשר כזה דרוש להתפתחות תקינה וסיפוק הצרכים הרגשיים של הילד.
- בעניין זה נאמר כי:

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

"יחסים עם הורים הם בעלי חשיבות רבה בהתפתחות הרגשית, אישית וקוגניטיבית, וקיים תיעוד ספרותי רב. הממצאים מראים שילדים שנמנעים מהם יחסים משמעותיים עם אחד מהוריהם נמצאים בסיכון פסיכולוגי רב יותר. ילדים יכולים להשיג את הפוטנציאל הפסיכולוגי כאשר הם מסוגלים לפתח ולשמר יחסים משמעותיים עם שני ההורים, בין אם הם חיים יחד ובין אם לא".

תמ"ש 76880/99 פלוני נגד פלונית, עמ' 100; ע"מ 90/97 מורן נ' מורן, דינים מחוזי, כרך לב (2), 597.

70. הנה כי כן, קיום קשר בין הורה לקטין אינו בגדר זכות אלא חובה מוסרית ומשפטית כאחת. חשיבותו של הקשר בין המשמורן ובין ההורה שאינו משמורן, מצויה בלב לבה של בחינת טובתם של קטינים. הקשר ההדוק, התכוף והסדיר, הוכר כאבן בוחן להתפתחות תקינה של קטינים. הורה הפוגם באיכות הקשר, פוגם למעשה בהתפתחות הקטין עליו הוא מופקד".

בענין פלונית קבע בית המשפט, כך:

" כבר נקבע חזור וקבוע בפסיקה כי הסדרי ראייה הנם זכות של הילד ולא בחירה של מי מהוריו; להסדרי הראייה חשיבות עליונה להתפתחות תקינה של הקטינים, ויכולתם לבנות קשרים זוגיים והוריים בעתיד; הסדרי הראייה משמרים להם דמות אב ואם, מסייעים בגיבוש זהותם; סדירותם ותכיפותם של ההסדרים משמשים אבני בוחן לכך..."

עם זאת יש להדגיש בהקשר של הקפדה על חלוקת הזמן ההורי, כי נוסף על טובת הקטינים, מדובר גם בשמירה על זכויות האב אשר אינו יכול להסתמך על מועדי הביקורים של האם ונושא בנטל הכלכלי ובעול הטיפול בקטינים לבדו.

קביעת סנקציה שתמלא אחר תכליתה של התביעה בעניינו - אכיפת זמני השהות

29. לאחר ששקלתי את טענותיה של האם בכל הנוגע למצבה הרפואי והקושי בהלנת הקטינים בבית הוריה (מצב אשר היה נתון במועד בו התגבשו ההסכמות שקיבלו תוקף של פסק דין); את העובדה שזמני השהות נקבעו לאחר שהאם וידאה כי תוכל לעמוד בהן; את טענותיו של האב לענין המשמעות של הפרת הסכמות שקיבלו תוקף של פסק דין; את החשיבות של שמירה על מועדים קבועים וסדירים של ביקורים מבחינתם של הקטינים ומבחינתו של האב; ואת העובדה שלא שוכנעתי כי הטעמים שהציגה האם להפרת זמני השהות אכן מצדיקים הפרתם, ודאי שלא לאורך משך זמן ממושך, הגעתי למסקנה כי מדובר במקרה המצדיק הטלת סנקציה כספית במקרה בו לא יקוימו המפגשים במועדים הקבועים בפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

30. במקרה שלפניי, מאחר שלא הוצגו בפניי נתונים אודות המשמעות בפועל של ביטול מועד קבוע (כלומר לא הוצגו נתונים על הפסד השתכרות של האב, עלויות נוספות שנדרשות כתוצאה מהוספת ימי טיפול וכו') החלטתי, לאחר ששקלתי את כל החלופות הקבועות בפסיקה, לקבוע סנקציה המהווה סכום המשקף דמי טיפול ועלויות אירוח סבירים (כאשר נלקחו בחשבון שיקולים של גיל של הקטינים ומצבה הכלכלי של האם).

31. בהתאם אני קובעת, כדלקמן:

31.1 בגין אי קיום זמני שהות במועד החל באמצע השבוע הכולל לינה תחוייב האם בסכום כולל של 150 ש"ח לכל מפגש.

31.2 בגין אי קיום הוראות פסק הדין מפגש באמצע שבוע אשר אינו כולל לינה תחוייב האם בסכום של 100 ש"ח.

31.3 בגין אי קיום זמני שהות בסוף שבוע תחוייב האם בסך כולל של 300 ש"ח.

על מנת לאפשר לאם להעריך לחידוש יישום חלוקת זמני השהות באופן הקבוע בפסק הדין אני קובעת, כי החיוב הכספי שהוטל פסק דין זה יעוכב למשך 45 ימים, כך שיחול רק על הפרות של זמני שהות ככל שיחולו במועד מאוחר ל- 45 ממועד מתן פסק דין זה.

32. אני מתירה את ביצוע פסק דין זה באמצעות לשכת ההוצאה לפועל.

33. לאחר ששקלתי את התנהלותה של האם בהליך זה ואת העובדה שלא הוגש כתב הגנה, ובשים לב לאישור ייצוגה של האם בדיון באמצעות הלשכה לסיוע משפטי, אני מחייבת אותה בתשלום הוצאות האב בסך כולל של 1,500 ש"ח.

אני מתירה פרסום פסק דין זה ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

יפעת שקדי שץ, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 20-07-20701 פלוגי נ' אלמונית

תיק חיצוני: